

Tots els carrers de Girona

El passeig de Sant Joan Bosco

430

El carrer de Pedret acaba on hi ha el que foren la fàbrica l'Aurora i l'hospital de Sant Làtzer, poc més enllà de l'escola d'infermeres que des del mes de març del 1980 funciona en l'edifici de la Diputació que havia estat anteriorment asil d'ancians. On acaba el carrer de Pedret comença el passeig de Sant Joan Bosco. Tot i que es tracta de la mateixa via urbana —la històrica entrada a Girona pel nord— el canvi no és només de nom, sinó també de fesomia. L'acusada personalitat de les construccions del carrer de Pedret deixa pas a la impersonalitat característica de les zones d'eixample urbà; l'antigor de les cases situades ran de l'estany que forma la resclosa de l'Aurora deixa pas a la modernitat dels nous blocs de pisos i xalets que flanquegen el passeig de Sant Joan Bosco.

EL SALESIANS

L'edifici més característic del passeig és sens dubte l'escola de formació professional que des de l'any 1979 funciona en el que fou anteriorment la granja-escola salesiana. Fou precisament la presència dels salesians en aquell indret des de començaments de segle el que va motivar que es donés al passeig el nom del fundador de l'orde, seguint el costum inveterat dels ajuntaments d'accedir a les peticions que els fan les comunitats religioses perquè el carrer on fan el convent estigui dedicat al fundador corresponent.

Precisament ara fa poc s'han complert cent anys de la visita a Girona de qui més tard seria sant Joan Bosco. Aquesta visita es va produir el 6 de maig del 1886 i va allotjar-se a Casa Carles, com recorda una làpida en el pati d'entrada d'aquest edifici de la plaça del Vi. S'hi conservava encara la cambra i el llit on va passar la nit, amb la mateixa decoració que fa un segle. La cambra pot ser visitada sense inconvenients si hom ho demana a la portera de l'edifici.

Fou una visita molt curta. Don Bosco va arribar el 6 de maig amb el tren de la tarda i va marxar l'endemà amb el primer tren del matí, després d'entrevistar-se amb el bisbe Sevilla. Fou una

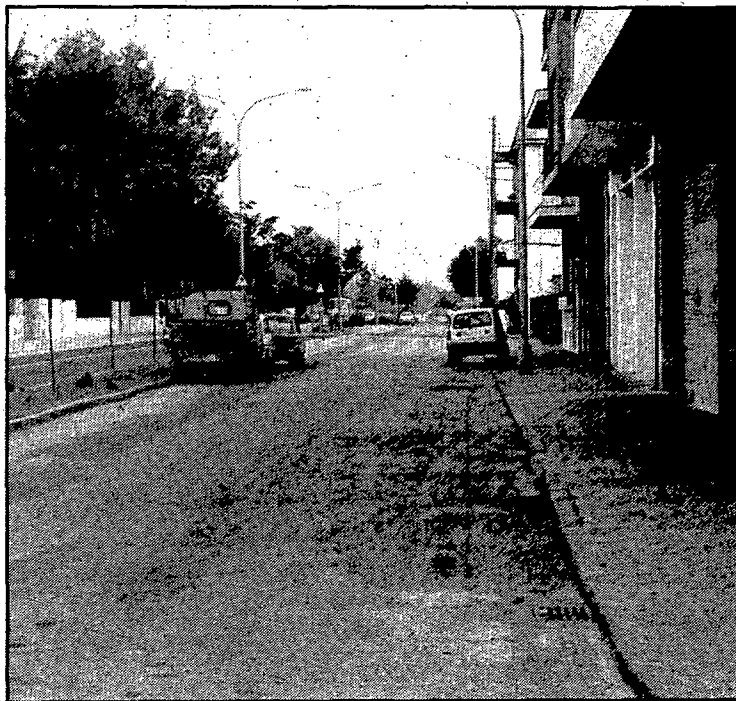
parada breu en el seu viatge entre Barcelona i Torí, segurament per visitar i lligar la destinació futura de les finques de la Buscosa i la Manola que li havien estat regalades pels marmessors del marquès de la Quadra. No eren uns terrenys massa galdosos, sinó poca cosa més que uns aigualeixos prop del Ter, però la constància dels salesians que a partir de cinc anys després van començar a instal·lar-s'hi va permetre de convertir-los en una granja-escola on s'ensenyaven tècniques de conreu de la terra a fills de pagesos. Els elements, tanmateix, no van cedir davant la voluntat dels salesians i les sovintejades crescudes del Ter, barrejades amb factors d'altra mena, van fer que els conreus de la granja-escola fossin abandonats vint-i-cinc anys després d'haver estat artigats per primera vegada.

D'una manera telegràfica, pot recordar-se que els primers salesians van venir a Girona el 1891, que el 13 de maig del 1893 va inaugurar-se el primer pavelló de la granja-escola, que el 28 de juny del 1901 va beneir-se la capella annexa, que encara es conserva, dedicada a Maria Auxiliadora, que l'aiguat del 7 d'octubre del 1919 fou el que va fer decidir els salesians a tancar la granja-escola i dedicar l'edifici a seminari salesià i escola oberta a l'ensenyament primari, funcions que va conservar fins al 1977, amb la breu interrupció de la guerra civil, en què va destinar-se a hospital de sang. El 1977 els salesians van vendre l'edifici a l'Estat, que l'ha destinat a escola de formació professional i, des del curs 1985-86, a allotjar el tercer institut de batxillerat de Girona.

També els terrenys de les finques on es va fer l'edifici han anat essent alienats a poc a poc pels salesians i s'hi aixequen actualment els blocs de pisos que caracteritzen tot un costat del passeig.

L'EIXAMPLE DEL PONT MAJOR

Els principals propietaris de terrenys en aquell sector, a part dels salesians, que tenien 92.400 m², eren Maria Lluïsa Riera, i els germans Boadas, pro-

L'edifici més característic del passeig és sens dubte l'escola professional que des de l'any 1979 funciona en el que fou anteriorment la granja-escola salesiana. (Foto: Xavier Ruiz).

pietaris de la fàbrica d'embotits que encara hi funciona. Una part dels terrenys pertanyien al municipi de Girona i una altra al de Sant Daniel. Quan aquest quedà agregat a Girona, l'any 1963, els propietaris van gestionar un pla parcial que modificava substancialment les previsions del Pla General del 1955. Aquest hi preveia dos nuclis industrials amb una gran zona verda al mig. El pla parcial va introduir la possibilitat de construir-hi habitatges i va suprimir la zona verda. El ministeri de l'habitatge l'aprovà el 1964, però posteriorment va haver de ser sotmes a una remodelació a fons per a permetre la construcció de l'escola Carme Auguet i dels pisos fets als terrenys de l'antiga estació del carrilet al Pont Major. Aquesta modificació del pla parcial va quedar aprovada el setembre del 1973, i segons les seves previsions s'ha desenvolupat tota la zona d'Eixample al voltant de la presó, la que queda entre el passeig de Sant Joan Bosco i el canal del Ter.

ELS «PISOS VERDS»

Una altra modificació del pla parcial del sector va ser tramitada per una empresa que va comprar als salesians els terrenys situats en el sector més pròxim a l'escola. Aquesta empresa, denominada «San Francisco de Sales» hi volia aixecar uns habitatges que preferia ordenar amb el sistema de blocs aïllats en lloc del de mansana tancada previst en el pla parcial. No suposava

cap augment del volum edificable i el ministeri de l'habitatge hi va donar el vist-i-plau el juny del 1975. El resultat han estat els populars «pisos verds»: quatre blocs agrupats entorn de dues placés molt agradables, batejades amb noms també relacionats amb els salesians: Maria Auxiliadora, patrona de l'orde, i Tomàs Baraut, que fou director de l'escola tres anys.

UNS SINUOSOS LÍMITS MUNICIPALS

Ja hem comentat que el sector on hi ha el passeig havia estat mig partit entre els municipis de Sant Daniel i Girona. La divisió tenia una traçat molt si-

nuós que tant passava a una banda com a l'altra del que ara és el passeig. Això explica la diversitat tipològica dels edificis que i ha a banda i banda. Mentre al costat de llevant hi predominen els xalets unifamiliars, al de ponent hi ha les edificacions mixtes vivenda-indústria característiques de l'eixample del Pont Major.

El passeig acaba en els pisos fets per l'Obra Sindical del Hogar en els terrenys de l'antiga estació del carrilet. Aquests pisos ja no pertanyen al passeig, i tampoc al carrer del Pont Major que comença poc més enllà. En el nomenclàtor de vies urbanes de Girona, el tros de l'antiga Via Augusta on són edificats hi figura com a «Grup Pont Major». No seria una mala idea integrar-los algun dia en la numeració del passeig. Seria un pas més dels molts que ja s'han fet últimament per eliminar les característiques de ghetto amb què aquell grup fou construït.

Per acabar, esmentem que en el sector del passeig més pròxim a aquests pisos hi ha les destileries Gerunda, obra modernista de l'arquitecte Enric Catà construïda els anys 1912-1913. S'hi continuen elaborant uns licors i aiguardents d'excel·lent qualitat, extrats de cireres —els «kirstch»,—, de pera Williams, de poma Golden i de la brisa del raïm. Aquest últim aiguardent està assolint últimament una enorme popularitat i és sobretot conegut amb la denominació francesa del producte (Marc de Champagne) o amb la gallega: l'«orujo», que consumeix en quantitats industrials el Pepe Carvalho creat per l'escriptor Vázquez Montalbán.

J. Fabre

NECROLÒGIQUES

JOSEFA CORTÉS I LÓPEZ

Va morir al Castellar del Vallès Josefa Cortés i López, mare del reporter gràfic Pablo García Cortés (Pablito).

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 8 del vespre, a l'església parroquial de Santa Maria de Vista Alegre de Girona, (c/Pascual i Prats, 1).
Que descansi en pau.

SANDRA LEAL I TORRES

A la tendra edat de 4 anys, va morir ahir a Girona Sandra Leal i Torres. Havia nascut a Figueres i residia al carrer de Sant Antoni, 30, de Figueres.

La missa tindrà lloc avui, a 2/4 d'11 del matí, a l'església de la Immaculada de Figueres.
Que descansi en pau.

MATEO HERNÁNDEZ I CARRILLO

Va morir ahir a Girona, a l'edat de 46 anys, Mateo Hernández i Carrillo. Era natural de Cabras de Santocristo (Jaén) i residia al carrer de la Barca, 4, de Girona.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església de Sant Fèlix de Girona.
Que descansi en pau.

CONCEPCIÓ MATEU I HEREU

Va morir ahir a Girona, a l'edat de 81 anys, Concepció Mateu i Hereu. Havia nascut a Cassà de la Selva i residia a la plaça Marquès de Camps, 5, de Girona.

Estava casada amb Josep Sureda i Coll.
La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de 10 del matí, a l'església del Mercadal de Girona.
Que descansi en pau.

PILAR PUBILL I ESPINÀS

Va morir ahir a Girona, a l'edat de 65 anys, Pilar Pubill i Espinàs. Era natural de Sant Jordi Desvalls i residia al carrer Falsot, 13, de Torroella de Montgrí.

Estava casada amb Josep Solés i Reyes, i tenia quatre fills, Emili, Carme, Joana i Vicenç.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església del Mercadal de Girona.
Que descansi en pau.

RAMON BLANES I BASSAS

Va morir ahir a Malgrat de Mar, Ramon Blanes i Bassas. Residia al carrer Indústria, 77, de Malgrat de Mar.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 10 del matí, a l'església de Malgrat de Mar.
Que descansi en pau.

JOAQUIM CAPDEVILA I COLL

Va morir ahir a Blanes, a l'edat de 81 anys, Joaquim Capdevila i Coll. Havia nascut a Blanes, on residia.

Estava casat amb Àngela Clos i tenia dos fills, Josep i Joaquim.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 5 de la tarda, a l'església de Santa Maria de Blanes.
Que descansi en pau.

ROSA ZARZOSO I ALONSO

Va morir ahir a Barcelona, a l'edat de 82 anys, Rosa Zarzoso i Alonso. Era natural de Sagunt i residia a Sant Feliu de Guíxols.

Era vídua de Francisco Soler, i tenia una filla, Teresa.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 10 del matí, a l'església de Sant Feliu de Guíxols.
Que descansi en pau.

†

1r. Aniversari de la mort de

Jesús Prujà i Fàbrega

A.C.S.

que va deixar-nos sobtadament el 2 de juliol de 1.985.

La seva esposa i fills us pregunten per a ell un record i una oració. La missa de cap d'any tindrà lloc avui a les 9 del vespre a l'església parroquial de Maià de Montcal.

Maià de Montcal, 2 de juliol de 1.986